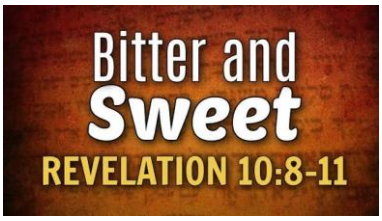
บทเทศน์และข้อคิดประจำวันศุกร์ที่ 20 พฤศจิกายน 2026

บทอ่าน: วิวรณ์ 10:8-11 และ พระวรสาร: ลูกา 19:45-48

“พระวาจาที่หวานในปาก แต่ขมในท้อง และพระวิหารที่ต้องได้รับการชำระ”

มีสิ่งหนึ่งที่น่าแปลกในชีวิตคริสตชน คือ เราทุกคนชอบฟังพระวาจาของพระเจ้า แต่ไม่ใช่พระวาจาทุกคำที่เราอยากนำไปปฏิบัติ เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า “เรารักท่าน” เรารู้สึกชื่นใจ แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงรักศัตรูของท่าน” เราเริ่มรู้สึกลำบากใจ เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงมาหาเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน” เรารู้สึกอบอุ่น แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงแบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา” เราเริ่มลังเลใจ **เราชอบพระวาจาที่ปลอบโยนเรา แต่บางครั้งเราไม่ชอบพระวาจาที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเรา**

1. พระวาจาของพระเจ้าทั้งหวานและขม

ในบทอ่านที่หนึ่งวันนี้ นักบุญยอห์นได้รับคำสั่งจากทูตสวรรค์ให้รับหนังสือม้วนเล็ก ๆ มากิน ท่านบรรยายประสบการณ์อันน่าประหลาดว่า หนังสือม้วนนั้นมีรสหวานเหมือนน้ำผึ้งในปาก แต่เมื่อกลืนลงไปแล้วกลับทำให้ท้องขม ภาพลักษณ์นี้มีที่มาจากหนังสือประกาศกเอเสเคียล (อสค 2:8–3:3) ซึ่งพระเจ้าทรงสั่งให้ประกาศกกินหนังสือม้วนเช่นเดียวกัน การกินหนังสือหมายความว่า พระวาจาของพระเจ้าไม่ใช่เพียงสิ่งที่เราอ่านหรือฟัง แต่เป็นสิ่งที่เราต้องรับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นเนื้อเป็นหนังของเรา พระวาจามีรสหวาน เพราะทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา ทรงให้อภัยเรา และไม่เคยทอดทิ้งเรา แต่พระวาจามีรสขม เพราะเรียกร้องให้เรากลับใจ ให้เราให้อภัยคนที่ทำร้ายเรา ให้เราละทิ้งความเห็นแก่ตัว และกล้ายืนหยัดเพื่อความถูกต้อง แม้ต้องสูญเสียผลประโยชน์ของตนเอง **ยาที่ดีไม่จำเป็นต้องมีรสหวานเสมอไป และพระวาจาที่ดีไม่จำเป็นต้องทำให้เราสบายใจเสมอไป บางครั้งพระวาจาของพระเจ้าต้องทำให้เราเจ็บปวดเสียก่อน เพื่อจะรักษาเราให้หายอย่างแท้จริง**

อีกธรรมประเพณีหนึ่งที่น่าสนใจมากในวัฒนธรรมชาวยิว คือ การเริ่มต้นเรียนรู้พระคัมภีร์ของเด็ก ๆ ในชุมชนชาวยิวบางแห่งในยุโรปสมัยกลาง ครูจะนำน้ำผึ้งมาทาบนตัวอักษรภาษาฮีบรูบนแผ่นกระดาน แล้วให้เด็ก ๆ เลียน้ำผึ้งนั้น

เพื่อให้เด็กจดจำไปตลอดชีวิตว่า การเรียนรู้พระวาจาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่หอมหวาน สอดคล้องกับบทเพลงสดุดีที่ 119:103 “พระดำรัสของพระองค์ช่างหวานแก่ข้าพเจ้า หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งสำหรับปากของข้าพเจ้า”

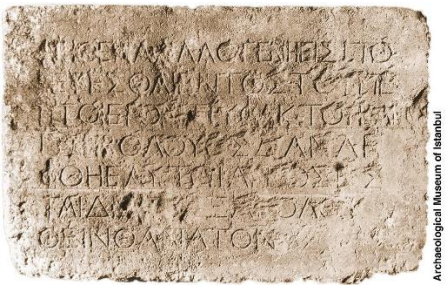
2. เมื่อพระเยซูเจ้าทรงชำระพระวิหาร

ในพระวรสารวันนี้ เราพบพระเยซูเจ้าในภาพที่แตกต่างไปจากที่เราคุ้นเคย พระองค์ทรงขับไล่บรรดาผู้ค้าขายออกจากพระวิหารและตรัสว่า “บ้านของเราจะเป็นบ้านแห่งการอธิษฐานภาวนา แต่ท่านทั้งหลายทำให้เป็นซ่องโจร” คำตรัสนี้นำข้อความจากประกาศกสองท่านมารวมกัน คือ อิสยาห์ 56:7 และเยเรมีย์ 7:11 **พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงต่อต้านการค้าขายโดยตัวมันเอง แต่ทรงต่อต้านการใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ และการใช้ศาสนาเป็นเครื่องปกปิดความอยุติธรรม** สิ่งที่น่าคิดอย่างยิ่งก็คือ ในพระวรสารของนักบุญลูกาตอนก่อนหน้านี้ พระเยซูเจ้าทรงกันแสงเมื่อทอดพระเนตรกรุงเยรูซาเล็ม แต่วันนี้พระองค์ทรงขับไล่ผู้ค้าขายออกจากพระวิหาร **หยด**น้ำตาเนตรและความกริ้วของพระองค์มีต้นกำเนิดมาจากสิ่งเดียวกัน นั่นคือ **ความรัก** เพราะพระองค์ทรงรักกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์จึงทรงกันแสง และเพราะพระองค์ทรงรักพระวิหาร พระองค์จึงไม่ทรงยอมให้พระวิหารถูกทำลายคุณค่าความศักดิ์สิทธิ์ ความรักที่แท้จริงไม่ใช่การยอมตามทุกอย่าง แต่คือความกล้าที่จะแก้ไขสิ่งที่ผิดด้วยความปรารถนาดี

3. อยากเล่าให้ฟังเกร็ดโบราณคดีที่น่าทึ่ง

ในปี ค.ศ. 1871 นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส *ชาร์ลส์ แกลร์มงต์-กานโน (Charles Clermont-Ganneau)* ได้ค้นพบแผ่นหินจารึกภาษากรีกในกรุงเยรูซาเล็ม อายุเกิน 2,000 ปี ซึ่งเป็นหลักฐานชิ้นสำคัญจากพระวิหารในสมัยพระเยซูเจ้า ปัจจุบันแผ่นหินนี้ได้รับการเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์โบราณคดี*เมืองอิสตันบูล ประเทศตุรกี*

แผ่นหินจารึกคำเตือน และแบบจำลองพระวิหารเยรูซาเล็มในสมัยพระเยซูเจ้า ข้อความบนแผ่นหินมีความหมายว่า **ห้ามคนต่างชาติเข้าไปภายในเขตศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร**

ผู้ฝ่าฝืนจะต้องรับผิดชอบต่อความตายของตนเอง คนต่างชาติจึงสามารถเข้ามาได้เพียงบริเวณลานชั้นนอกของพระวิหาร ซึ่งเรียกว่าลานสำหรับคนต่างชาติศาสนา "*Court of the Gentiles*" และบริเวณนั้นเองก็เป็นพื้นที่ที่มีการค้าขายด้วย ลองจินตนาการดูว่า หากคนต่างชาติคนหนึ่งปรารถนาจะมาภาวนาต่อพระเจ้า แต่รอบตัวเขากลับมีเสียงต่อรองราคา เสียงสัตว์ร้อง และเสียงแลกเปลี่ยนเงินตรา เขาจะพบความสงบเพื่อภาวนาได้อย่างไร? ในหนังสือประกาศกอิสยาห์ ข้อความที่พระเยซูเจ้าทรงอ้างถึงนั้นมีความหมายที่งดงามมาก คือ **"บ้านของเราจะได้ชื่อว่าเป็นบ้านแห่งการอธิษฐานภาวนาสำหรับนานาชาติ" (อสย 56:7)** พระศาสนจักรในปัจจุบันจึงต้องถามตนเองอยู่เสมอว่า เรากำลังสร้างสะพานให้ผู้คนเข้าถึงพระเจ้า หรือกำลังสร้างกำแพงขัดขวางพวกเขา?

4. อยากเล่าเรื่องให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง

ชายคนหนึ่งมาวัดทุกวัน เขาคุกเข่าภาวนาอย่างศรัทธา วันหนึ่งเขามาพบพระสงฆ์และกล่าวว่า "คุณพ่อครับ ผมอ่านพระคัมภีร์จบทั้งเล่มแล้วถึงสามครั้ง!" คุณพ่อยิ้มและตอบว่า "ดีมากลูก แล้วพระคัมภีร์อ่านชีวิตของลูกจบสักครั้งหรือยัง?" ชายคนนั้นนิ่งไปด้วยความประหลาดใจ คุณพ่อจึงอธิบายต่อว่า "ลูกอ่านพบว่าต้องให้อภัย แล้วลูกให้อภัยหรือยัง? ลูกอ่านพบว่าต้องซื่อสัตย์ แล้วลูกเลิกคดโกงหรือยัง? ลูกอ่านพบว่าต้องรักเพื่อนมนุษย์ แล้วลูกเลิกรังเกียจเพื่อนบ้านหรือยัง?" การอ่านพระคัมภีร์จนจบเล่มเป็นสิ่งที่ดี แต่สิ่งที่ดีกว่านั้นคือการยอมให้พระคัมภีร์เข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา **ความสำเร็จของการอ่านพระคัมภีร์ไม่ได้อยู่ที่เราอ่านไปกี่หน้า แต่อยู่ที่พระวาจาเปลี่ยนแปลงเราไปมากเพียงใด**

5. หากพระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาในพระวิหารแห่งหัวใจของเรา

นักบุญเปาโลกล่าวว่า เราคือพระวิหารของพระเจ้า และพระจิตของพระเจ้าสถิตอยู่ในเรา (1 คร 3:16) หากวันนี้พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาในพระวิหารแห่งหัวใจของเรา พระองค์จะต้องขับไล่อะไรออกไปบ้าง? ความอิจฉาริษยา ความหยิ่งจองหอง ความโลภ ความเคียดแค้น หรือความทรงจำเกี่ยวกับคนที่เราไม่ยอมให้อภัยมานานหลายปี? ในโลกปัจจุบัน เรามีเครื่องมือสื่อสารมากมาย แต่กลับพูดคุยกันน้อยลง เรามีความรู้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าเรามีปรีชาญาณมากขึ้น เรามีเทคโนโลยีที่เชื่อมโยงคนทั้งโลก แต่หัวใจของเรากลับเหินห่างจากกัน แม้แต่ในพระศาสนจักร เราก็ต้องระมัดระวังมิให้การบริหารจัดการสำคัญกว่าการอภิบาล มิให้ชื่อเสียงสำคัญกว่าพันธกิจ และมิให้อาคารวัด

สถานที่สำคัญกว่าชีวิตของผู้คน ในโอกาสที่ชุมชนวัดเซนต์จอห์นของเรากำลังเตรียมฉลองครบรอบ 40 ปี เราปรารถนาจะบูรณะวัดให้สวยงามสมกับเป็นบ้านของพระเจ้า แต่ในเวลาเดียวกัน เราก็ต้องไม่ลืมบูรณะหัวใจของเราให้สวยงามด้วย **การบูรณะพระวิหารที่งดงามที่สุด คือการบูรณะชีวิตของผู้ที่เข้ามาภาวนาในพระวิหารนั้น**

สรุปภาพรวมข้อคิดวันนี้

วันนี้ขอให้เรากล้ากลืนพระวาจาของพระเจ้าเข้าไปในชีวิต แม้บางครั้งจะมีรสขม และขอให้เราเปิดประตูหัวใจต้อนรับพระเยซูเจ้า แม้พระองค์จะทรงเคลื่อนย้ายบางสิ่งที่เราหวงแหนออกไป อย่ากลัวเมื่อพระองค์ทรงเข้ามาจัดระเบียบชีวิตของเรา เพราะพระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อทำลาย แต่เพื่อฟื้นฟูความงดงามที่เราเคยสูญเสียไป ขอวิงวอนพระเยซูเจ้า โปรดอย่าเพียงเสด็จมาเยี่ยมพระวิหารแห่งหัวใจของลูก แต่โปรดประทับอยู่ในพระวิหารนั้นตลอดไป โปรดขับไล่ทุกสิ่งที่ไม่คู่ควรกับพระองค์ เพื่อว่าหัวใจของลูกจะได้เป็นบ้านแห่งการภาวนา บ้านแห่งความรัก และบ้านแห่งสันติสุขอย่างแท้จริง และ**ขอให้พระวาจาหวานเมื่อเราได้ฟัง ขมเมื่อเราต้องปฏิบัติ แต่จะเกิดผลอันหอมหวานเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระวาจานั้น**

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอห์น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ